

TÆR 4 kvinnurnar Í MÍNUM LÍVI

– OG EITT SINDUR UM
SAMBANDIÐ MILLUM
HARRY POTTER OG
MÍNA MÁNAÐAR-
LIGU BLØÐING

Redaktiónin á HON

Eg var 11 ár, tá ið eg læs fyrstu Harry Potter bókina. Eg var javngomul við gandakallin sjálvan.

Hetta árið fekk hann innkalling til Hogwarts – gandaskúlan í Onglandi. Eg eri vís í at mín innbjóðing bleiv burtur á vegnum – ein ravnur man hava lagt á ugluna, sum skuldi bera mær postin; ella toran slóð niður á ugluna, soleiðis at hon misti annan veingin.

Ja, okkurt man vera hent, tí eg eri vís í, at eisini eg átti at fáa eina innbjóðing til gandaskúlan.

Men hvat hevur hetta við menstratióin at gera, spyrt tú kanska? Jú, tað skal eg siga tær. Í veruleikanum – mínum keðiliga gráa rationella veruleika – trúgvi eg ikki uppá gandakallar, gandakellingar og Hogwarts; men, samstundis, í mínum egna litríka og brúsandi livandi veruleika veit eg, at eg eri gandakelling – eg havi brúk fyri at trúgva uppá gandin, tí tað ger lívið so spennandi og meiningsfult.

Somuleiðis er við míni menstratióin: Í veruleikanum, hinum rationella (og segði eg gráa?), er mín menstratióin bara eitt kropsligt fyribrigdi, stýrt av mínum hormonum... men í mínum egna litríka livandi veruleika, er menstratióin nógv meira. Hon er stýrd av mánanum, hon er mín reinsan, hon er mitt samband við náttúruna og er grundvøllurin fyri míni orku og mínum kreativiteti.

Menstratióin er søgan um mína ringrás, søgan um tær fyra kvinnurnar sum liva

í mær. Hetta kann eg ikki siga hart, tí fólk halda meg vera øra – men ger tankin mær so væl – og trúgvi eg tí, so passar tað eitt sindur – fyri meg.

Tað eru nøkur ár síðani eg fyrstu ferð læs um tær fyra: moyggina, mammuna, hulduna og gívrina – sum allar eru eg. Og hóast eg var ógvuliga tortrúgvín fyrstu ferð eg hitti tær, so merki eg, at tær eru til, og at kenna tær, hevur lætt so ótrúliga nógv um mitt liv.

At kenna tær er ein máti at greiða frá teirri ringrás eg ferðist ígjøgnum hvønn mánað, og teir skiftandi tørvir eg havi á samveru ella einsemi, skapan, umhugsni og reinsan.

Eg nokti at lata vera við at trúgva tí, tí at tankin ger mær so væl. Eg vil trúgva at Harry Potter og Hogwarts er til, og eg vil trúgva uppá mitt samband við mánan og tær fyra kvinnurnar – tí tað ger lívið so nógv stuttligari og fyllir meg við eini kenslu av meining. Eg havi brúk fyri gandi í mínum lívi.

Her hittir tú tær fyra – sum kunnu umboða søguna um tína ringrás. Vónandi gerst tú góð við tær, og tær við teg – tí tær eru allar tú.

MOYGGIN

– TÍÐIN UNDAN EGGLOYSNINI

Moyggin er reinhjartað, sjálvstøðu og full av eldhuga. Hon er gløgg, praktisk og dugir væl at leggja til rættis. Hon kastar ein bólt upp í luftina, og síðani sjei aftrat, og loftar teimum øllum aftur, sjálvsikkur og uttan hóvasták. Hon er ung, frísk, vøkur og brúsandi av orku.

SOLEIÐIS BRÚKI EG HESA SØGUNA UM MEG SUM MOYGGI: Tá ið eg eri í og næstan steðgi við at bløða og fram til eggloysn, merki eg moyggina innan í mær. Hon er full av orku. Eg kenni meg vakra og sterka. Hetta er tíðin, tá ið eg fá ornað alt tað sum liggur á láni. Alt ber til, og orkan kennist endaleys. Eg royni tó at hugsa um ikki at lata moyggina seta alt ov nógvar verkætlanir í gongd, tí ringrásin heldur fram, og eg blívi ikki við at vera ein ung moygg.